

tertio fecit publici juris. Hanc anno decimo septimo Johannes Robertus, Jesuita, cultello anatomico secare & perfodere studuit. Non tulit Goclenius; sed cultro excusso, instituit Synarthrosin Magneticam: quâ tamen minimè satisfactum sibi, idem Robertus postea alio quodam Scripto redarguit. Utrumq; Joh. Baptista Helmontius ille famigerabilis, & varii rumoris, anno vicesimo rejecit, disputatione anno vicesimo primo Parisiis editâ. Non tamen neutras partes secutus est: stetit enim pro Sympathia; licet defensorem ut ineptum, impugnatorem verò, ut aculeis potius quàm telis armatum, reprehenderit. Præter hos alii complures passim hac de re disseruerunt, ut Wittichius, Gabelcoferus, Hartmannus, Colerus: & prolixè quidem Robertus Fludd de Fluctibus, refutatorem expertus doctissimum Kircherum, cum clarissimo Sennerto & Nardio hac in re facientem. A Kirchero tamen diversum se ostendit P. Servius Archiater Romanus, peculiari Disertatione de Unguento Armario. Trigesimus nonus seculi annus Erycii Mohy vidit libellum de Pulvere Sympathetico, quo curentur vulnera sine applicatione medicamentorum ad partem læsam, sineque superstitione. Anno quadragesimo sexto in eandam arenam Italia Papinium produxit, scriptorem Pulveris cujusdam Sympathetici, judiciosorum judicio in pulvere non relinquendi. Non absimile huic in Gallia anno quinquagesimo nono edidit Illustris ille & ad Invidiam doctus Dominus Kenelmus Digbæus, Comes, & Regis Angliæ quondam Cancellarius.